

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá problematikou termomanagementu nedonošených dětí. Je zaměřena na velmi nezralé a extrémně nezralé novorozence, u kterých je míra termolability nejvyšší. Obecná část byla věnována zvláštnostem termoregulace nedonošených novorozenců, reakcím dítěte na teplotní stres, termomanagementu na porodním sále a zajištění termoneutrálního prostředí v inkubátoru. V práci byla popsána metoda servoregulace tělesné teploty, která není doposud v České republice u nedonošených novorozenců používána.

Cílem práce bylo uvést tuto metodu do praxe a porovnat ji s metodou manuální regulace. Na základě celkové doby mimo normu, počtu selhání, typu selhání a dalších závislých proměnných určit vhodnější metodu regulace tělesné teploty. Výzkumný vzorek tvořilo 47 novorozenců narozených mezi 24. a 32. gestačním týdnem. Bylo použito kvantitativního sběru dat v minutových intervalech po dobu 72 hodin po narození. Výběr metody probíhal na základě randomizace. Byly zjištěny statisticky významné rozdíly mezi metodami v celkové době strávené mimo normu. Incidence hypertermie byla vyšší při manuální metodě, hypotermie při servoregulaci. Celkový počet selhání tvořil 19 %, četnost selhání byla vyšší u manuální metody. Z tohoto výzkumu vyplývá rovnocennost obou metod, s dílčími preferencemi určité metody ve zkoumaných charakteristikách. Výsledným doporučením je zavedení kontinuálního monitoringu tělesné teploty kožním teplotním čidlem, individualizovaná péče s ohledem na termolabilitu novorozence, včasná reakce na teplotní výkyvy a zvýšení teploty v inkubátoru před plánovaným výkonem u metody manuální regulace.

Klíčová slova:

Nedonošený novorozenec

Termomanagement

Termoregulace novorozence

Prevence hypotermie

Servoregulace